

Goede Wil in Wereldaangelegenheden

Wereld Goede Wil
Nieuwsbrief
Nummer 2
2026

De evolutionaire reis van de mensheid

Het laatste nummer van de nieuwsbrief onderzocht het beeld van naties als psychologische en spirituele entiteiten, elk op hun eigen pad naar integratie en heelheid. Het huidige nummer zet deze verkenning voort door de lens van een evolutionair proces dat zich afspeelt door de naties en volkeren van de wereld heen.

De leringen van de Wijsheid door de eeuwen heen suggereren een evolutie die geïnspireerd en gedreven is vanuit het centrale planetaire leven in al zijn heilige heelheid. De “Ene in wie we leven, bewegen en ons bestaan hebben” leidt het bewustzijn door cycli van transformatie met inwijdende overgangsrituelen. Openbaringen van heelheid worden getest en uitgedaagd door deze rituelen, waardoor de werking van de geestelijke entiteit die de evolutie leidt wordt verdiept en belevendigd waarbij dit steeds inclusiever niveaus van synthese tussen geest en materie in de werelden van menselijke ervaring oplevert.

De volgende artikelen bespreken de evolutie van de mensheid vanuit verschillende perspectieven: als een reeks transformerende inwijdingen; een overgang van idealisme naar integratie, en een steeds dieper wordend religieus en geestelijk leven dat zal culmineren in de verschijning van een Avatar die het mogelijk maakt om een nieuwe getransformeerde planetaire beschaving te laten ontstaan.

- Overdenkingen over de Inwijding van de Mensheid
- Van idealisme tot integratie: De reis van visie naar een belichaamde realiteit
- De Werelddiscipel worden

Overdenkingen over de Inwijding van de Mensheid

Zoals Joseph Campbell zo duidelijk uiteenzette, is inwijding, met de bijbehorende overgangsriten, een centraal thema in de mythologieën die ten grondslag liggen aan de meeste, zo niet alle, culturen van de wereld. Voor Campbell is het archetypen van de Reis van de Held een universeel verhaal dat inzicht geeft in het rijper wordende besef van het zelf in de mens. Dit verhaal wordt steeds vaker gebruikt door filosofen, denkers en theologen als een manier om de collectieve crisis die de mensheid doormaakt te begrijpen.

Recente gebeurtenissen wijzen erop dat de separatistische, materialistische geest die al onze naties aanstuurt, zich versterkt — bijna overprikkeld en buiten controle geraakt. Dit manifesteert zich op talloze manieren, niet alleen in wereldgebeurtenissen, maar vindt ook weerklank in vele maatschappelijke stromingen en hun leidende ideologieën.

Hoewel de verdeeldheid in de wereld pijnlijke onzekerheid oproept over de toekomst en over ons vermogen om adequaat te reageren op de diepte van de problemen waarmee onze samenlevingen worden geconfronteerd, brengt juist deze intensivering van het leven de crises, beproevingen en testen met zich mee die nodig zijn om verder te gaan. Zij maken een beweging mogelijk naar een nieuwe, nog onbekende staat van evenwicht en integriteit.

Het is tegenwoordig niet ongewoon dat denkers de huidige cyclus in de wereldgebeurtenissen beschouwen vanuit het perspectief van de Reis van de Held. Dit wordt bijvoorbeeld zichtbaar op de website *Great Transition Stories* met als op-

dracht deze tijd te begrijpen door “de grotere, vaak onzichtbare, archetypische verhalen van ons universum te belichten”. Deze verhalen omvatten het idee van een ‘planetaire geboorte’, van de menselijke familie die ‘opgroeit’, en van inwijding. Duane Elgin, een van de oprichters van de site, schrijft:

Wanneer we de ontwikkeling van de mensheid bekijken [vanuit het perspectief van de Reis van de Held], krijgen onze tijden een nieuwe betekenis. De mensheid gaat een fase van inwijding in — een periode van stress en beproeving waarin we worden uitgedaagd onszelf te ontdekken als één familie met verantwoordelijkheden tegenover elkaar, de aarde en toekomstige generaties. ... Onze inwijding vertegenwoordigt een moment van geboorte — een stressvol maar volledig natuurlijk proces. <https://greattransitionstories.org/patterns-of-change/heros-journey/>

Het esoterische begrip dat in de boeken van Alice Bailey wordt gepresenteerd, legt een sterke nadruk op het thema dat de mensheid inderdaad een collectieve inwijding ervaart. Bailey spreekt over een nieuwe oriëntatie op de geest en het heilige wezen geboren in de mens, en dit beïnvloedt de wereld van verhoudingen tussen volkeren, naties en de aarde zelf. Gebaseerd op archetypen uit het leven van Jezus wordt de geboorte van de universele Christus in het menselijk hart beschreven als een levend evenement in het leven van de soort, evenals in het persoonlijke leven van grote delen van de bevolking. Inwijding is een proces in plaats van een enkele gebeurtenis, die zich in de loop van de tijd en collectief ontwikkelt tijdens piekmomenten van crisis en verandering in de menselijke aangelegenheden. De inwijding van de geboorte creëert een dynamiek waarbij

de ziel, de Christus binnenin, naar buiten wordt gebracht in de wereld van het uiterlijke leven. De geboorte wordt in Bijbelse termen geassocieerd met Bethle-

hem, het “huis van het brood”, en het brengt een druk met zich mee om de Christusgeest in de wereld uit te drukken op manieren die honger en armoede uitroeien en vrijheid vergroten. Die druk is vooral gericht op het fysieke gebied, inclusief een brede stimulering van het fysieke, rationele, concrete denkvermogen in tegenstelling tot het intuïtieve denkvermogen. Het is een belangrijk onderdeel van de inwijding van de ‘geboorte’. Daarom is de materiële focus bij het benaderen van duurzame ontwikkelingskwesaties, waarbij beleid en regelgeving een afleiding vormen voor een diepere verkenning van de oorzaken van onze conflicten en de rol die nieuwe inzichten in eenheid, heilheid en inclusiviteit kunnen spelen in de structurele en maatschappelijke verhoudingen. Daarom ligt ook veel nadruk op vrijheid – zowel vanuit conservatieve als ook progressieve stromingen binnen het ideologische, politieke en religieuze spectrum - die de rechten van sommigen boven die van allen stellen, waarbij de synthese van alle

vier de vrijheden die Roosevelt bepleit, genegeerd worden. Daarbij gaat het om de vrijheid van meningsuiting en expressie en de vrijheid van godsdienst, in evenwicht gebracht met vrijheid van gebrek en vrijheid van angst “overal ter wereld”.

Zoveel van wat er vandaag in de wereld gebeurt, kan worden begrepen als de gevolgen van het geboorteprocess, want het heeft ideologieën voortgebracht die verdeeldheid, scheiding en competitie benadrukken. De uitdaging na de geboorte is te leren lopen, praten en eenheid te scheppen. Bailey suggereert dat dit leerproces, dat het ontstaan van een nieuw bewustzijn moet begeleiden, leidt tot “pijn en lijden” totdat “een definitieve keuze is gemaakt en een nieuwe toewijding aan dienstbaarheid wordt gewaarborgd”.¹ Maar zoals de mensheid de pijn doormaakt van de geboorte van een nieuwe oriëntatie op het leven en op de verhouding tussen geest en materie - zoals uitgedrukt in de fysieke wereld – zo bevinden ook degenen die actief bijdragen aan deze geboorte, die zaden van vernieuwing koesteren op elk gebied van handelen en denken, en die belichamen wat Campbell de ‘Roep’ van een nieuwe visie noemt, zich gezamenlijk in een groepsinwijding. In de Leringen van de Wijsheid is deze vergeleken met de ‘doop’ in het verhaal van de reis van Christus - van de geboorte in Bethlehem tot de culminerende opstanding op Golgotha.

De doop houdt een diepe zuivering in van de egocentrische emotionele verlangens. Zij verlegt het brandpunt weg van idealismen die vaak gekleurd zijn door meer afgescheiden verlangens en begeerten. De vuren van het ‘hele denkvermo-

1 Alice A. Bailey, *De Stralen en de Inwijdingen*, p. 667

gen' (abstract, intuïtief en concreet – waarbij zowel de linker- als rechterhersenhelft worden aangesproken), werken, samen met het vermogen van het hart tot uitstraling en het vermogen om “de meest schijnbaar gevarieerde organismen samen te brengen”, eraan om de emotionele greep van dualiteit te vervangen door haar eindeloze dans tussen de ‘paren van tegenstellingen’ en afscheiding.

Dit hele thema van de collectieve inwijding van de mensheid maakt zelf deel uit van een breder verhaal van verschuivende kosmologische verhoudingen tussen het wezen dat de Aarde is, dat de wereld begint te leren kennen als Gaia, en dat wijsheidstradities aanduiden als “Degene waarin we leven, bewegen en ons bestaan hebben”, en de Levens die de sterrenbeelden en planeten van het zonnestelsel bezielen. Deze interstellaire verhoudingen wijzen op een overgang van het Visen- naar het Watermantijdperk, en vormen een even belangrijk overgangsrite voor de Aarde op haar inwijdingsreis op weg om een heilige planeet te worden.

Een centraal idee in de geschriften van Bailey is dat de ziel van nature groepsbewust is. Hoewel we geneigd zijn alle handelingen in het grote overgangsverhaal van de mensheid toe te schrijven aan uiterlijke groepsorganisaties en -bewegingen, of zelfs aan invloedrijke denkers, suggereert de esoterische benadering iets anders. Zij stelt dat het de ziel “op haar eigen gebied” is, de geestelijke aard, de Christus in ons, of de Boeddha-natuur, die binnen deze groepen en binnen degenen die daarin leidende rollen vervullen, die de ware inwijding en inwijder is. “Inwijding is een proces waarbij het geestelijke wezen binnen de persoonlijkheid [en binnen de groepspersoonlijkheden]

zich bewust wordt van zichzelf als de ziel, met zielskrachten, zieleverhoudingen en zielsdoel.”²

Naarmate deze essentiële geestelijke aard begint te worden herkend, al is het maar in geringe mate, ontstaat er een nieuw gevoel van groepsidentiteit – de groep beschouwen in termen van een gedeelde manier van denken en het ervaren van de realiteit en de wereld. Dit proces van inwijding in groepsbewustzijn verschilt voor degenen die de geboorte-inwijding of inwijding van de doop doormaken. Het kan zich manifesteren als het ontstaan van een gevoel van identificatie met degenen die het leven en de wereld benaderen als een plek waar gedeelde idealen worden toegepast op de fysieke wereld – en dit kan een bron zijn van verdeeldheid tussen groepen. Op dieper niveau, voor degenen die een ‘doop’ doormaken, beïnvloedt het inwijdingsproces het gevoel van betekenis en doel op een betekenisvolle en levensveranderende manier. De visie op de heilheid en eenheid van het leven reinigt en zuivert de substantie van verlangens en ambities, zodat de intentie om nuttig te zijn voor het leven en het algemeen belang te dienen centraal komt te staan en de groep vanuit deze diepere basis kan werken in universele geestelijke beginselen en de natuurwetten. Groepen die werken binnen het traject van de inwijding van de doop zullen uiteindelijk een stabilisatie en vereenvoudiging van het leven ervaren, waardoor het groepsproject een beter evenwicht tussen geest en materie weer spiegelt. “Elke stap op het Pad van Inwijding vergroot de herkenning van de groep. Inwijding is in wezen een groeiende reeks inclusieve erkenningen.”³

2 Alice A. Bailey, *De Stralen en de Inwijdingen*, p.

34¹

3 Alice A. Bailey, *De Stralen en de Inwijdingen*, p. 341

Laten we, in deze tijd van verhoogde wrijving en crisis in de wereld, proberen die groepen te observeren, bij te staan en onze plaats te vinden binnen die groepen die duidelijk als vroedvrouwen optreden bij de geboorte van de nieuw georiënteerde mensheid.

Van idealisme tot integratie: De reis van visie naar een belichaamde realiteit

De mensheid heeft nooit geleden onder een gebrek aan idealen. De grote visies die onze hedendaagse samenleving hebben gevormd – mensenrechten, sociale rechtvaardigheid, eenheid, waardigheid, vrijheid – zijn gedeeltelijke begrippen van de eeuwige waarheden die de ziel in haar eigen rijk kent. De meeste van deze idealen zijn nog niet volledig verankerd in het menselijk leven. Twee hoofdfactoren kunnen verklaren waarom. De ene is tijdelijk: de beweging van ideaal naar manifestatie ontvouwt zich langzaam, volgens een ritme dat voor mensen moeilijk te bevatten is buiten hun gewone waarneming. De andere is subtieler en ligt in wat men een “gebrek aan ziel” zou kunnen noemen – het falen om het ideaal te verankeren in een hoger beginsel van bewustzijn dat zowel eenheid als individualiteit omarmt, zonder welk geen ideaal volledig kan incarneren als uitdrukking van de ziel.

Een idee kan worden begrepen als een zaad van betekenis – abstract, relatief neutraal en voorzien van structuur – dat afdaalt vanuit het rijk van archetypen naar het gebied van het denkvermogen. Zo'n idee vereist een getrainde denker (een individu of een groep) die eerst als kanaal optreedt, het ontvangt, vasthoudt en uitzendt; en dan als bemiddelaar, waarbij hij bewustzijn en de wil gebruikt om het te manifesteren. Wanneer het idee, dat afdaalt in het bewustzijn van de denker, de aspiratie ontmoet, en de gemachtigde het oplaadt met gerichte wil, en het vooruit projecteert als iets waardig

om te realiseren, wordt het een ideaal. Terwijl dit ideaal zijn beweging richting manifestatie maakt, zal het de weerstand van bestaande omstandigheden ontmoeten, wat een crisis veroorzaakt – geen teken van falen op zich, maar een noodzakelijk spanningspunt waarin de essentie van het ideaal getest moet worden voordat manifestatie mogelijk wordt.

Wat we in de hedendaagse samenleving zien, is niet het falen van het idealisme; het menselijke vermogen om idealen te genereren, vast te houden en ernaar te handelen als reactie op zielsindruk is zeer levend. Wat we zien, is dat veel idealen worden getest door crises. Deze beproeving gaat gepaard met vernietiging; de uiterlijke vorm van het ideaal wordt gebroken voordat zijn innerlijke essentie kan verschijnen. Of vernietiging leidt tot instorting of tot een verdere fase van vernieuwing, en integratie hangt van veel factoren af: een doorslaggevende factor is of het ideaal voldoende zielsinhoud bevat om de brand te overleven en getransformeerd te worden.

Wanneer een ideaal op slechts één pijler is gebouwd – eenheid ten koste van het individu, leidend naar totalitarisme; of individualiteit ten koste van het geheel, wat fragmentatie en conflict veroorzaakt – mist het de innerlijke samenhang om de druk te weerstaan, en kan het worden opgeslokt door de crisis. Wanneer echter een ideaal geworteld is in de eigen waarneming van de ziel, waarbij eenheid en individualiteit gelijktijdig worden samen gehouden als complementaire dimensies van één enkele waarheid, volgt de crisis van inwijding, omdat het de noodzakelijke zuivering is van een vorm die onvolledig is totdat haar essentiële synthese kan ontstaan en haar voortgang naar echte manifestatie kan beginnen.

De evolutionaire filosoof Pierre Teilhard de Chardin formuleerde dit beginsel bondig in zijn formulering “eenheid brengt differentiatie voort”. De beweging

naar eenheid lost individualiteit niet op, maar intensiveert deze binnen een groter geheel. Het pad van “Ik” naar “Wij” is niet het uitwissen van het zelf, maar de vervulling ervan. Dit inzicht weerspiegelt de visie van de ziel: eenheid en individualiteit zijn geen tegenpolen, maar complementaire dimensies van één eeuwige waarheid.

Hoewel het gemakkelijk is om de vernietiging van vorm als een crisis te zien, is het belangrijk onszelf te oefenen om te zien dat veel idealen ervan de beginselen van eenheid en individualiteit tot hun essentiële synthese terugbrengen. In plaats van de crises die de wereld doormaakt af te wijzen, gaan ze ermee om en bieden ze een pad naar transformatie en verlossing. De oriëntatie die deze idealen belichamen, kan worden omschreven als een vorm van “praktisch idealisme”: het vermogen om een hogere visie te behouden terwijl men effectief werkt binnen de beperkingen van de werkelijkheid. Het laat aspiratie niet varen, maar tempert deze met inzicht, geduld en aanpassingsvermogen – waardoor het ideaal geleidelijk een levende kracht in de wereld wordt.

Een van de beste voorbeelden hiervan is het werk van Joanna Macy ‘*Het Werk dat opnieuw Verbinding Maakt*’ (HWVM).

Geworteld in diepe ecologie, systeemdenken en oosterse spiritualiteit, plaatst dit

werk zich in de bredere context van wat bekendstaat als de “Grote Ommekeer”, een term die de paradigmaverschuiving beschrijft die momenteel plaatsvindt in de wereld, terwijl deze overgaat van een industriële samenleving gericht op onhoudbare economische groei naar een samenleving die zich toelegt op leven ondersteunende praktijken.

HWVM begint met verschillende belangrijke stellingen: dat de wereld intelligent en levend is, dat alle wezens (menselijk en nietmenselijk) met elkaar verbonden zijn, dat mensen het vermogen bezitten om namens al het leven te handelen, en dat wanneer we ons met onze pijn voor de wereld bezighouden en volledig aanwezig zijn in onze verbinding met elkaar als mens en met de hele aarde, iets in ons wordt losgemaakt, wat ons tot actie aanzet. De toepassing ervan ontvouwt zich vervolgens in vier belangrijke fasen: Dankbaarheid, het uitdrukken van liefde en waardering voor de aarde en al haar wezens; Onze pijn eren, toestemming geven om ons lijden te delen voor de wereld en mededogen cultiveren als uitdrukking van onze eenheid; Kijken met nieuwe ogen, de wereld bekijkend door de lens van onderlinge verbondenheid; en Voorwaarts gaan, in actie komen, ondersteund door de synergie van de groep.

Hier wordt crisis opgevat als een “Grote Ontrafeling”, de organische en onvermijdelijke crisis die de mensheid ervaart in elke overgang tussen twee grote historische tijdperken, en waarin de samenhang van het huidige systeem, zijn geheugen en functionaliteit geleidelijk verloren gaan, “totdat het uit elkaar valt”.¹ Wat bijzonder is aan de “Grote Ontrafeling” is dat het een overgang is die bewust ervaren moet worden, want het vraagt van de mensheid zichzelf te verheffen om haar hoogste idealen te omarmen.

1 Joanna Macy and Chris Johnstone. *Active Hope. How to Face the Mess we're in without Going Crazy*. New World Library, 2012. p. 20.

men en medescheppers te worden van de volgende fase in haar evolutie.

Cruciaal voor het vermogen van de mensheid om bovenstaande te doen is een verschuiving in bewustzijn, een “holonische verschuiving” van “zelfreflectief bewustzijn” naar “sociale systemen”,² die individualiteit accepteren en eren terwijl deze wordt gekaderd binnen een netwerk van onderlinge afhankelijkheid. Zoals Macy zegt: “groepen die samenwerken tonen de kenmerken van systemen aan”: ze worden meer geïntegreerd en onthullen zich tegelijkertijd meer gedifferentieerd, wat hen in staat stelt steeds meer samenhang te vertonen en, in dezelfde mate, meer flexibiliteit.³ Door deze verschuiving nog verder te brengen, leent het werk van Deep Ecology het begrip van het “ecologische zelf” om mensen “een ruimer gevoel van identiteit” te geven door te overwegen dat “ons eigenbelang de natuurlijke wereld omvat”.⁴ Dit perspectief bevestigt niet alleen dat de natuurlijke wereld intrinsieke waarde bezit die verder gaat dan nuttig zijn voor de mensheid, maar ook dat de wereld zelf begrepen kan worden als ons “grotere zelf”, waarvan de intelligentie “afhankelijk is van het integratieve spel van diversiteit”.⁵

Deze twee aspecten van de “holonische verschuiving” weerspiegelen een vorm van synthetisch denken die de schijnbare kloof overbrugt tussen opvattingen die de heiligheid van het individu hoog houden en die welke het hoog belang van het collectief benadrukken – waarbij ook oude wijsheid en moderne filosofische perspectieven worden gesynthetiseerd. Het werk presenteert deze spanning niet

2 Joanna Macy, *World as Lover, World as Self*. Parallax Press, 2021. 30th Anniversary edition. p. 204

3 Joanna Macy, Molly Brown. *Coming back to Life: The Updated Guide to The Work that Reconnects*. New Society Publishers, 2014. p. 75.

4 *Active Hope* p. 91

5 *World as Lover* p. 16

als een conflict tussen twee tegengestelde opvattingen. In plaats daarvan leidt het ons naar de verschuiving in bewustzijn waarin we beseffen dat eenheid geen extern toekomstdoel is, maar een onderliggende realiteit die wacht om erkend te worden. Wanneer die erkenning wordt vertaald in geleefde ervaring via de fasen van het werk, wordt de misvatting die leidt tot de schijnbare tegenstelling tussen individualiteit en eenheid uitgewist, waardoor de ware synthetische aard van het leven wordt onthuld.

In die zin zijn de fasen in het werk niet slechts opeenvolgende fasen in een actieplan. Het zijn stadia in een ervaring van diepe transformatie. Naarmate deelnemers hun gedeelde kwetsbaarheid ervaren en binnen de groep een uitgebreide waarneming van zichzelf en van het universum oproepen, vindt de verschuiving in bewustzijn plaats, als resultaat van het groepsproces. Dan zal de groep, zich bewust van hun aard als diep ecologisch systeem, “vooruitgaan” met een gemeenschappelijk doel. Crisis is geen probleem om op te lossen, maar een overgangsproces dat met zoveel mogelijk bewustzijn moet worden ervaren, waarbij de pijn van de moeilijkheid van het proces wordt gedragen en het proces zo creatief mogelijk wordt geleid, om zich voor te bereiden op het omarmen van het nieuwe.

Als onderdeel van deze verschuiving in bewustzijn kan Goede Wil organisch ontstaan, als de natuurlijke reactie van een ecologisch zelf dat voor zichzelf en al zijn delen wil zorgen. We zouden sommige uitkomsten van de fase van “vooruitgang” anders kunnen benoemen, als prestaties op het gebied van sociale rechtvaardigheid, economische herverdeling of raciale gelijkheid. Ondanks die verschillende benamingen zullen ze gemeen hebben dat ze een directe manifestatie zullen zijn van deze Goede Wil die wordt uitgedrukt door Juiste Verhoudingen, en dat beiden voortkomen uit een geleefde relationele ervaring die

leidt naar groepsbewustzijn en een gevoel van Eenheid met het geheel van de schepping.

Deze nieuwe formulering van wie we zijn en waar we thuishoren is misschien wel onze beste waarborg om de paradigmaverschuiving van de Industriële Revolutie naar het Tijdperk van Duurzaamheid te navigeren. Zoals we onze menselijke aard accepteren, met haar beperkingen en haar capaciteiten; wanneer we onze onderlinge afhankelijkheid erkennen en bereid en in staat worden om ernaar te handelen en ervanuit te handelen; naarmate we ons creatieve agentschap volledig ontwikkelen en kanalen en agenten worden voor ideeën die gemanifesteerd kunnen worden als een uitdrukking van de synthese tussen eenheid en individualiteit, worden we actoren en bewuste medescheppers van de volgende fase van onze evolutie.

De Werelddiscipel worden

Catherine Crews

In het begin

“In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was een vormloze leegte, er hing duisternis over de diepte, en Gods geest zweefde boven het water. God zei: ‘Laat er licht zijn’, en er was licht. God zag dat het licht goed was, en God scheidde het licht van de duisternis.¹ God schiep toen hemel, land en zee, planten van allerlei soorten, de lichten van dag en nacht, en wezens om de lucht, zee en het land te bewonen. God vond dit allemaal goed. Toen schiep God de mens, naar zijn eigen beeld. Hij zegende deze laatste schepping en vertelde de mensheid om “... de aarde te vullen en te veroveren”, om meesters te worden van de zeeën en de aarde, de planten en de dieren. Toen dit allemaal gebeurd was, “zag God alles wat Hij had

gemaakt, en het was inderdaad heel goed”²

In deze eerste verzen van de Hebreeuwse geschriften vinden we de basis die het westerse denken al eeuwenlang heeft geleid: de Schepper is gescheiden van de schepping en de schepping is verdeeld in delen. Hoewel God al deze delen als goed of zeer goed ziet, hebben wij mensen toegewezen voorkeuren; we hebben tegenstand opgebouwd in ons innerlijke en uiterlijke leven. Toch is dit slechts één manier om het prachtige eerste verhaal van Gods liefde voor wat Hij tot vorm heeft gebracht te begrijpen, want de denkwijzen onder de mensen die als eersten de scheppingsverhalen kenden, waren heel anders dan onze moderne manieren van begrijpen. In het begin was alle geschiedenis mondelinge geschiedenis; scheppingsverhalen werden verteld binnen huidige en veranderende contexten. Gods naam was Elohim, de Ene en de Velen; schepping was een voortdurende levende realiteit, die nu altijd plaatsvond.³ Ruimte stond niet los van beweging. Alle dingen die in het Genesis-verhaal werden geschapen, stonden bekend als samen bewegen, voortbewegen met de heelheid van het levende universum.⁴ Wat telde in deze verhalen was niet de vorm of het uiterlijk van iets, maar hoe het zijn unieke goddelijke doel uitdrukte.⁵

Dit begrip van de schepping is levensbevestigend en vol liefde: licht en donker, lucht, zee, land en de levens die daarin wonen, en de mensheid, het beeld van God, zijn voor elkaar noodzakelijk. De Schepping staat niet bekend

² *Gen 1:28b-29, 31, Jerusalem Bible*

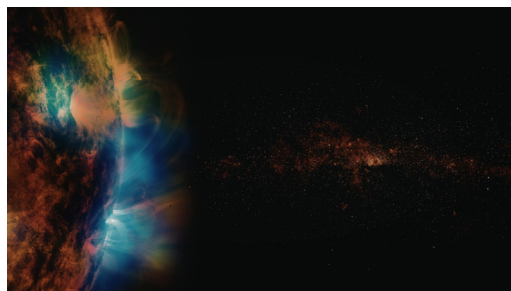
³ Neil Douglas Klotz, *The Genesis Meditations*, p. 15

⁴ *Ibid*, p. 23

⁵ *Ibid*, p. 24

als een verzameling van afzonderlijke delen, maar als volledig relationeel. Transcendente goddelijkheid is ook immanent en de schepping is nooit voltooid. Genesis, een steeds vernieuwend begin, vindt nu plaats. De mensheid is verantwoordelijk geworden om actief deel te nemen aan dit voortdurende werk, als goddelijke tussenpersoon en het uitwerken van goddelijk doel in tijd en ruimte.

Terugkerend naar het verhaal zoals het in Genesis wordt verteld, zien we dat God voor zijn menselijke scheppingen een tuin heeft voorzien van zo'n perfectie

dat we het Paradijs noemen.⁶ Hier leven de eerste mensen in volkomen vrede, dagelijks in contact met God. Het lijkt erop dat er maar één vereiste was: eet niet de vrucht van de boom in het midden van de tuin, de boom van kennis van goed en kwaad. Maar aan deze eis hielden ze geen gehoor. Hun ogen werden geopend voor een dualiteit van de wereld waar ooit eenheid was, geopend voor achterdocht en twijfel waar ooit vertrouwen was. Ze konden niet langer in het Paradijs blijven. De volgende hoofdstukken vertellen over verhoudingen die erg mislopen, maar ook over Gods voortdurende zorg voor de mensheid. Een groot deel van onze Bijbelse geschiedenis is het verhaal van

verlossing en herstel, van Gods herhaalde aanwezigheid en handeling in ons leven wanneer we zijn afgedwaald.

De Komende

Als wij de verhouding tussen het goddelijke en het menselijke vanuit een ruimer perspectief beschouwen, zien wij dat dit verhaal van verlossing en herstel veel verder reikt dan de Abrahamitische religies alleen. Ook religieuze tradities uit het Oosten spreken over de inmenging van het goddelijke in het menselijk bestaan. Men zou zelfs kunnen zeggen dat het niet zozeer de harten en denkvermogens van de mensheid zijn geweest die naar God hebben gereikt, maar dat het goddelijke zelf naderbij is gekomen.

Deze goddelijke benaderingen, zoals ze worden genoemd, komen in fysieke vorm als Verlosser, of Wereldleraar of, in het oosten, als Avatar. Elk heeft een uniek aspect van goddelijkheid aan de mensheid gebracht; samen hebben zij een continuïteit van openbaring overgebracht die de mensheid leidt tot het ontwikkelen van uitingen van goddelijkheid in de werelden waarin wij wonen.

Velen interpreteren de gebeurtenissen van onze tijd als aanwijzingen dat zo'n goddelijke bemiddelaar spoedig zal verschijnen, misschien wel de grootste van alle goddelijke benaderingen van deze tijd. In de westerse wereld zoeken Joden naar de Messias die alle Joden naar Israël zal brengen en universele vrede zal brengen; christenen voor de wedergeboorte van Christus, die het goddelijke Beginsel van Liefde belichaamt; en moslims de imam Mahdi, die vrede en gerechtigheid op aarde zullen vestigen. In oosterse tradities wachten boeddhisten op Maitreya,

⁶ Genesis 2:5-17, Jerusalem Bible

bekend als de Liefdevolle; en hindoes, de Kalki-avatar, die aan het einde van het tijdperk van duisternis zullen komen om het kwaad te vernietigen en gerechtigheid te herstellen.

De verantwoordelijkheid van de mensheid

De schepping begrijpen zoals de inwoners van Zuidwest-Azië dat deden in Bijbelse tijden, is de schepping zien als een steeds vernieuwend begin, dat nu plaatsvindt. De mensheid heeft de verantwoordelijkheid gekregen om mede-schepper te zijn in dit voortdurende werk, als goddelijke tussenpersoon die het goddelijke Doel in tijd en ruimte uitwerkt. Als meester van de zeeën en de aarde, de planten en de dieren, is onze vrije wil onaantastbaar. Wanneer we onze vrije wil inzetten in overeenstemming met het goddelijke doel, in actieve uitdrukking en daden voor het welzijn van het geheel, worden we discipelen,

dienend in ons persoonlijke leven en in samenwerking met onze grotere groep. De ontwikkeling van de mensheid is zodanig dat we nu als geheel de werelddiscipel worden; hierin overbruggen we de geestelijke, ziele- en fysieke niveaus van de manifestatie. Deze worden een gecoördineerd instrument voor goede wil in actieve

uitdrukking en tastbare daad. De Leer van de Wijsheid spreekt over energieën die in de mensheid stromen: de zevende straal van Ceremoniële Orde en Magie brengt geest en materie in een nieuwe symbiotische verhouding; en die van Waterman, het teken van groepsbewustzijn en universaliteit. We worden vertegenwoordigers van deze binnenkomende energieën terwijl ze het fysieke gebied binnenstromen. We nemen deel aan het scheppen van nieuwe instrumenten van goede wil, en scheppen onszelf als instrumenten die reageren op en de noodzakelijke manifestatie ondersteunen, uitingen en daden van deze nieuwe invloeden. Dit is ons werk, en het zal niet op aarde worden bereikt zonder onze bijdrage. De mensheid wordt als gereed beschouwd om deze verantwoordelijkheid te aanvaarden. Vijf geestelijke waarden die de opkomende nieuwe schepping inspireren, kunnen worden geïdentificeerd als:

Een liefde voor de Waarheid – essentieel voor een rechtvaardige, inclusieve en progressieve samenleving. Een gevoel voor rechtvaardigheid – erkenning van de rechten en behoeften van iedereen.

Een geest van samenwerking – gebaseerd op actieve goede wil en juiste menselijke verhoudingen.

Een gevoel van persoonlijke verantwoordelijkheid – voor groeps-, gemeenschaps- en nationale aangelegenheden.

Het dienen van het algemeen belang – door het opofferen van de zelfzucht. Alleen wat goed is voor iedereen, is goed voor elk afzonderlijk.

Aanroep en Oproep

Onze deelname aan de wederkomst van de verwachte Komende hangt in wezen af van het gebruik van de Aanroep. Hoewel dit is vergeleken met een gebed, verschilt het doordat het een intelligente organisatie is van geestelijke energie en krachten van liefde die onvermijdelijk de reactie oproept van geestelijke Wezens die een nauwe verhouding en communicatie met de mensheid hebben opgebouwd. De kracht van onze aanroep is gebaseerd op het feit dat energie op gedachte volgt. We kunnen bevestigen: "Zoals een mens in zijn hart denkt, zo is hij ook". Bovendien is het denkvermogen licht. Het denkvermogen in het licht vasthouden wordt een oefening van de aanroep die zeker een goddelijke reactie oproept. Ten slotte is de "wil tot wat goed is en zou moeten zijn" een dynamische kracht voor constructief handelen; als vertegenwoordigers van goede wil worden we in staat de wereld te hervormen. We hebben dit wereldgebed, de Grote Aanroep, gekregen als het krachtigste instrument voor het huidige werk van goede wil. In dit gebed (hier in de aangepaste versie) roepen we de energie aan van Gods diepe liefde voor de mensheid, waarmee we een patroon vormen van het goddelijke Plan. Terwijl we in ons denkvermogen en hart het licht, de liefde en de kracht van dit gebed vasthouden, roepen wij bij God de

zekerheid op van het uitwerken van het goddelijke Plan.

De Grote Aanroep

Vanuit het punt van Licht
in het denken van God
Strome Licht in het denken
van de mensen.

Dat Licht op Aarde nederdale.

Vanuit het punt van Liefde
in het Hart van God
Strome liefde in de harten
van de mensen.

Moge Christus tot de Aarde wederkeren.

Vanuit het centrum waar
Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters
kennen en dienen.

Vanuit het centrum
dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich
het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen
waar het kwaad verblijft.

Laat Licht en Liefde en Macht
het Plan op Aarde herstellen.

Image credits:

Page 3: Johannes Plenes - Pexels

Page 6: TrueCreatives - Canva

Page 9: Gustavo Guirova Gaitan - Canva

Page 11: Magenta - Canva

Links: see online edition for hyperlinks.

Image credits:

Cover: Sun Rays Through Clouds Over Water - Akki John - Canva

Links: see online edition for hyperlinks.

Helpen bij het opbouwen van juiste menselijke verhoudingen

WERELD GOEDE WIL is een internationale beweging voor het bevorderen en mobiliseren van de energie van goede wil en voor het vestigen van juiste menselijke verhoudingen. Zij is opgericht in 1932 als een activiteit van dienst van de Lucis Trust. De Lucis Trust staat in Groot-Brittannië geregistreerd als een educatieve instelling. In de Verenigde Staten is het een van belasting vrijgestelde opvoedkundige instelling zonder winstoogmerk en in Zwitserland staat zij geregistreerd als een samenwerkingsverband zonder winstoogmerk. WERELD GOEDE WIL wordt door de Verenigde naties erkend als een Niet-Gouvernementele Organisatie (NGO) en wordt vertegenwoordigd bij de regelmatige voorlichtings-bijeenkomsten op het VN-Hoofdkwartier.

De Lucis Trust heeft een raadgevend statuut bij de Economische en Sociale Raad (ECOSOC) van de Verenigde Naties. De WERELD GOEDE WIL NIEUWSBRIEF wordt drie keer per jaar uitgegeven. Meerdere exemplaren van de Nieuwsbrief kunnen op verzoek worden toegezonden. De WERELD GOEDE WIL NIEUWSBRIEF is ook beschikbaar in het Engels, Frans, Duits, Grieks, Italiaans, Portugees (online), Roemeens (online), Russisch, Sloveens en Spaans.

Wereld Goede Wil beroept zich uitsluitend op donaties om haar werk in stand te houden. De nieuwsbrief wordt gratis verspreid om deze zo wijd mogelijk ter beschikking te stellen, maar donaties zijn voor deze dienst altijd noodzakelijk, en worden zeer gewaardeerd

Deze nieuwsbrief is verkrijgbaar via www.worldgoodwill.org

ISSN 0818-4984

Suite 54, 3 Whitehall Court,
London SW1A 2EF, UK
worldgoodwill.uk@lucistrust.org

Rue du Stand 40,
1204 Genève, SWITZERLAND
geneva@lucistrust.org

866 United Nations Plaza, Suite 482,
New York NY 10017, USA
worldgoodwill.us@lucistrust.org

De Grote Aanroep

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.**

**Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.**

*Vele religies geloven in de Komende, een Wereldleraar, en we kennen Hem onder de namen als de Heer Mai-treya, de Imam Mahdi, de Bodhisattva, de Kalki avatar en de Messias, en deze termen worden gebruikt in sommige van de versies van de Grote Aanroep voor de mensen van de overeenkomstige geloven.

Aangepaste versie

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome Licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge de Komende* tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen –
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.**

**Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde
herstellen.**

